

Griffiernr.: **CORRECTIONELE RECHTBANK LEUVEN**
3129
Parketnr.: **De openbare terechtzitting van 23 december 2011**

VRIJSPRAAK

In de zaak van het openbaar ministerie

en

5439 **DE GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR**, voor het
grondgebied van de provincie , handelend in naam van het Vlaamse
Gewest, met burelen gevestigd te 3000 Leuven, Dirk Boutsgebouw, Diestsevest 6
bus 93.
Eiser tot herstel, vertegenwoordigd door meester loco meester
, advocaat te .

TEGEN

5440 , geboren te op ,
wonende te
Beklaagde, op de zitting vertegenwoordigd door meester , advocaat te

1. De ten laste gelegde feiten

Beklaagd : te , meermaals tussen 1 januari 1978 en 1 januari 1999

Teneinde aanwezig te zijn bij de verdere behandeling van het in rand vermeld dossier
waarin de correctionele rechtbank te Leuven op 14 januari 2004 bij tussenvonnis de
behandeling van de herstellvordering naar onbepaalde datum heeft uitgesteld.

2. Procedure

2.1.

De rechtbank nam kennis van:

- de conclusie en stukken van beklagde,
- de conclusie van DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE
INSPECTEUR,
- de dagvaardingen,
- de stukken van het onderzoek,
- het (tussen)vonnis na verzet van deze rechtbank (andere zetel) van 14 januari
2004 en van 28 juni 1999, alsook van het vonnis uitgesproken bij verstek op
30 november 1998.

2.2.

De rechtbank hoorde :

- het Openbaar Ministerie,
- DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR via haar raadsman,
- beklaagde via haar raadsman.

De rechtbank beslist op tegenspraak.

3. Bespreking

Hoewel beklaagde reeds strafrechtelijk veroordeeld werd wegens het instandhouden van de werken (tenlastelegging B) in zover betrekking op de zes tennisvelden, stelt beklaagde terecht dat de rechtbank dient na te gaan of de herstellvordering dient te worden opgelegd en of de bewezen verklaarde feiten thans nog steeds als strafbare feiten aanzien worden.

Het zou immers onredelijk zijn een herstellvordering uit te spreken voor feiten die thans niet meer strafbaar gesteld zijn. Het evenredigheidsbeginsel houdt onder meer in dat een wanverhouding tussen de belangen van de overheid die de herstellvordering formuleert en van de overtreder, tot gevolg heeft dat de herstellvordering kennelijk onredelijk zou zijn. De belangen van de overtreder zijn disproportioneel geschaad indien een herstel wordt nagestreefd van betoegelde feiten die thans door de overheid niet meer strafbaar gesteld zijn.

De strafvordering werd vervallen verklaard wegens verjaring voor de feiten voorzien onder tenlastelegging A in zover betrekking op het aanleggen van zes tennisvelden in 1978 en een parking en terras tussen 1977 en 1980. Beklaagde werd voorts vrijgesproken voor het aanleggen van de bedoelde constructies in 1993 en voor de instandhouding van de parking en het terras. Het vonnis na verzet bevestigt in die zin impliciet het verstekvonnis.

Rest bijgevolg de vraag of het instandhouden van de zes tennisvelden in de voorziene periode, waarvoor beklaagde strafrechtelijk veroordeeld werd, heden nog aanleiding kan geven tot het opleggen van de gevorderde herstellvordering.

Beklaagde geeft toe dat de tennisvelden vandaag gelegen zijn in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, een agrarisch gebied van ecologische waarde.

Beklaagde stelt echter dat, slechts nadat de tennisvelden waren ingericht, het KB van 7 november 1978 het terrein op het definitief gewestplan : veranderde naar "agrarisch gebied met ecologisch belang" maar dat voordien, bij de aankoop van het terrein, het perceel toen aangeduid was als gewoon "agrarisch gebied".

Terecht stelt beklaagde dat de bestemming van het perceel moet worden bekeken zoals die bestaande is op het ogenblik dat de overtreding wordt begaan, en niet op het ogenblik van de inwerkingtreding van het nieuwe decreet.

Het gegeven dat het perceel pas na de aanleg van de tennisvelden een agrarisch gebied van ecologische waarde wordt niet tegengesproken.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, vermeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 6.1.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening geldt niet langer voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden (zie ook art. 6.1.2. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening: artikel 6.1.1, derde lid, toegevoegd bij decreet van 4 juni 2003 en gedeeltelijk vernietigd bij arrest nr. 14/2005 van 19 januari 2005 van het Grondwettelijk Hof, wordt geïnterpreteerd als volgt: deze bepaling heft de strafbaarstelling van de vermelde instandhoudingsmisdrijven op). Voor de strafbare instandhouding is uitsluitend vereist dat de wederrechtelijke handelingen op het ogenblik van de instandhouding gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbaar gebied.

Onder de ruimtelijk kwetsbare gebieden worden onder meer verstaan de agrarische gebieden met ecologische waarde of belang, maar in het kader van de regeling rond zonevreemdheid (artikel 145bis) is landschappelijk waardevol agrarisch gebied geen ruimtelijk kwetsbaar gebied.

Bijgevolg is de inbreuk onder tenlastelegging B heden niet langer strafbaar. Het zou in deze omstandigheden onredelijk zijn gevolg te geven aan de herstellvordering (zie hoger) te meer daar uit de motivering ervan niet blijkt waarom dit gelet op de huidige omstandigheden wel het geval zou moeten zijn.

De rechtbank verklaart de herstellvordering bijgevolg ongegrond.

4. Toegepaste wettelijke bepalingen

Bij deze uitspraak past de rechtbank onder meer de volgende wettelijke bepalingen toe:

- art. 1382 van het Burgerlijk Wetboek
- art. 6.1.1.-6.1.2. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- art. 185-194-195 van het Wetboek van Strafvordering
- art. 2-11-12-13-14-31-32-34-35-36-37-41 wet 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken.

UITSPRAAK

De rechtbank doet uitspraak in eerste aanleg en op tegenspraak.

De rechtbank werkt het tussenvonniss van 28 juni 1999 en van 14 januari 2004 verder uit.

De rechtbank verklaart de herstellvordering ongegrond en wijst deze af.

De rechtbank legt de gerechtskosten gemaakt sedert het tussenvonniss van 14 januari 2004, tot op heden begroot op 72,95 euro ten laste van de Belgische staat.

De rechtbank zegt voor recht dat melding van dit vonnis zal gemaakt worden in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het hypotheekkantoor van

De rechtbank zegt voor recht dat dit vonnis dient overgeschreven overeenkomstig artikel 6.2.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en ingeschreven in het register van de vergunningen van de gemeente waar het onroerend goed gelegen is overeenkomstig artikel 6.2.2. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

DIT VONNIS WERD UITGESPROKEN in de buitengewone openbare terechtzitting van de achttiende kamer op de hierboven aangeduide datum waar tegenwoordig waren:

mevrouw	, rechter
de heer	, substituuat-procureur des Konings
mevrouw	, griffier

(get.)

(get.)